

15. Ἡ Ἐπιτροπεία δύναται τῇ συγκαταθέσει τοῦ Ἐπαρχοῦ νὰ συνάψῃ οἰανδήποτε συμφωνίαν ἢ νὰ κάμῃ οἰανδήποτε διευθέτησιν μετὰ τὴν Ἐπιτροπείαν οἰουδήποτε ἄλλου Ἀρδευτικοῦ Τμήματος συσταθέντος δυνάμει τῶν προνοιῶν τοῦ Νόμου τούτου ὅσον ἀφορᾷ οἰαδήποτε δῆματα ἢ αὐλακὰς τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν τοιούτων Ἀρδευτικῶν Τμημάτων διὰ τὴν διατήρησιν τούτων καὶ τὴν ἀναλογίαν συνεισφορᾶς διὰ οἰαδήποτε ἔξοδα γενόμενα ἐν σχέσει πρὸς ταῦτα τὰ ὁποῖα θὰ πληρώνωνται ὑπὸ τοῦ Ἀρδευτικοῦ Τμήματος.

16.—(1) Ἄμα τῇ ὑποβολῇ αἰτήσεως πρὸς τὸν Ἐπαρχον ὑπογεγραμμένης ὑπὸ οὐχὶ ὀλιγωτέρων τῶν δύο τρίτων τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἀναγραφομένων εἰς τὸν κατάλογον αἰτούντων ὅπως διαλυθῇ τὸ Ἀρδευτικὸν Τμήμα, ὁ Ἐπαρχος θὰ συγκαλῇ συνεδρίαν τῶν ἰδιοκτητῶν πρὸς λήψιν ἀποφάσεως ὥς πρὸς τὴν διάλυσιν τοῦ Ἀρδευτικοῦ Τμήματος.

(2) Ἐκάστη συνεδρίασις οὕτω συγκληθεῖσα θὰ γίνεται ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Ἐπαρχοῦ εἰς ὃν χρόνον καὶ τόπον ἤθελεν ὀρισθῇ καὶ ἐὰν κατὰ τὴν τοιαύτην συνεδρίᾳσιν ἡ πλειονότης τῶν δύο τρίτων τῶν παρόντων ἰδιοκτητῶν ἢ τῶν ἐξουσιοδοτημένων ἀντιπροσώπων οἱ ὅποιοι εἶναι παρόντες ἀποφασίσουν ὅπως τὸ Ἀρδευτικὸν Τμήμα διαλυθῇ, τὸ Ἀρδευτικὸν Τμήμα κατὰ συνέπειαν θὰ διαλυθῇ : Νοεῖται ὅμως ὅτι ὅλα τὰ δικαιώματα τὰ ὀφειλόμενα καὶ μὴ πληρωθέντα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς διαλύσεως θὰ εἰσπράττωνται καὶ θὰ πληρώνωνται ὥς ἐὰν τὸ Ἀρδευτικὸν Τμήμα δὲν εἶχε διαλυθῇ.

(3) Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 4, 6, 7, 8 καὶ 9 τοῦ Νόμου ἐν σχέσει μετὰ τὰς δημοσίας συνελεύσεις θὰ ἐφαρμόζωνται, τηρουμένων τῶν ἀναγκαιῶν ἀναλογιῶν, εἰς συνέλευσιν συγκληθεῖσαν δυνάμει τῶν προνοιῶν τοῦ Κανονισμοῦ τούτου.

(4) Οἰαδήποτε χρήματα εὐρισκόμενα εἰς χεῖρας τῆς Ἐπιτροπείας ἢ τοῦ Ταμίου κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαλύσεως τοῦ Ἀρδευτικοῦ Τμήματος καὶ οἰαδήποτε χρήματα ἅτινα θὰ εἰσπραχθῶσι μεταγενεστέρως ἀπὸ δικαιώματα ὀφειλόμενα καὶ μὴ πληρωθέντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς τοιαύτης διαλύσεως θὰ πληρώνωνται εἰς τὸν Ἐπαρχον καὶ θὰ ἐγγράφονται εἰς τὰ βιβλία τοῦ Ἐπαρχοῦ εἰς πίστιν τὰ χωρία Καλοπαναγιώτη-Οἴκου καὶ θὰ διατίθενται ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχοῦ δι' οἰονδήποτε σκοπὸν δημοσίας ὠφελείας εἰς τὰ χωρία Καλοπαναγιώτη-Οἴκου ὥς ἤθελεν ἐγκριθῇ ὑπ' αὐτοῦ.

Σημ.—Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ ἀκυροῦν τοὺς δημοσιευθέντας εἰς τὸ Τρίτον Παράρτημα ὑπ' ἀρ. Γνωστοποιήσεως 671 τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος ὑπ' ἀρ. 593 τῆς 11ης Αὐγούστου 1967.

(Υ.Ε. 116/65.)

*Αριθμὸς 826

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Ἀναφορικῶς πρὸς τὸ Διάταγμα Ἀπαλλοτριώσεως τὸ δημοσιευθὲν ἐν τῷ Τρίτῳ Παραρτήματι τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς Δημοκρατίας τῆς 8ης Σεπτεμβρίου 1967, ὑπ' ἀρ. 743 τοῦ 1967 ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ περὶ Ἀναγκαστικῆς Ἀπαλλοτριώσεως Νόμος τοῦ 1962», ὁ ἀριθμὸς τῆς Διοικητικῆς Πράξεως ὅστις ἀναφέρεται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ προμνησθέντος Διατάγματος Ἀπαλλοτριώσεως δέον ὅπως ἀναγνωσθῇ ὡς «532» καὶ οὐχὶ ὡς «536» ὡς λαμβασμένως ἐδημοσιεύθη.

(Υ.Γ.Φ.Π. 9/59/182.)